

Informatie over de verzoeningsprocedure.

1. Wat is een verzoening?

Op de verzoeningszitting zetten beide partijen hun standpunten uiteen. De vrederechter heeft hier enkel een bemiddelende rol en zal geen standpunten innemen. Er wordt gekeken of een minnelijk akkoord kan getroffen worden. Meestal wordt er een verzoening bereikt wanneer beide partijen toegevingen doen.

De bedoeling is dat de partijen ten overstaan van de vrederechter tot een vergelijk komen en dat ze hun geschil beëindigen met een akkoord, precies om te vermijden dat het tot een proces zou moeten komen.

Deze procedure is kosteloos, volledig vrijwillig en behoeft geen tussenkomst van een deurwaarder.

Alle soorten conflicten waarvoor de vrederechter bevoegd is komen in aanmerking voor een verzoeningspoging voor het vredegerecht. (zeer vaak zijn dat huurgeschillen, onbetaalde facturen, burengeschillen enz.)

De voorafgaandelijke oproeping in verzoening is verplicht in pachtzaken en geschillen over recht van uitweg. In andere zaken is zij niet verplicht.

2. Hoe vraagt u een verzoening aan?

Stuur een brief naar de vrederechter die bevoegd is voor het geschil. Dit hoeft niet noodzakelijk aangetekend te zijn.

Deze brief (en eventuele bijlagen) moeten in evenveel exemplaren als er partijen zijn, overgemaakt worden aan de griffie van het vredegerecht: *Griffie vredegerecht kanton Lennik, A. Algoetstraat 31 te 1750 Lennik.*

Alle aanvragers of hun advocaat moeten het verzoek ondertekenen.

U vermeldt in de brief:

- uw naam, voornaam en adres.
- de identiteit (naam en voornaam) en het adres van de tegenpartij(en) die u wil laten oproepen.
- een korte uiteenzetting van de feiten.
- wat u wil bereiken (bijvoorbeeld dat de tegenpartij u een bepaald bedrag betaalt).
- dat u vraagt dat de partijen opgeroepen worden om een verzoening te proberen te bereiken.

OPGELET: U mag niet namens andere personen een verzoening vragen.

3. Oproeping.

Vervolgens krijgen de partijen (de tegenpartij(en) en uzelf) een brief van het vrederecht. Daarin staat wanneer u en de tegenpartij(en) moeten verschijnen en waar u moet zijn.

Ook aan uw tegenpartij wordt een brief gericht. Bij de brief voor de tegenpartij wordt een exemplaar van het verzoek tot verzoening gevoegd (alook de eventuele bewijsstukken gevoegd).

U hoeft niet zelf naar het gerecht te gaan als dit te moeilijk is. U kunt ook uw advocaat vragen te verschijnen.

U kunt zich daarnaast ook laten vertegenwoordigen door uw echtgeno(o)t(e) of door een familielid (bloed- of aanverwant). U moet deze persoon dan wel een volmacht meegeven.

Een volmacht is een gehandtekend document (dat op gewoon papier kan worden geschreven) en vermeldt dat persoon X (u dus) aan persoon Y (uw echtgeno(o)t(e) of een familielid) volmacht geeft om namens hem/haar op de verzoeningszitting voor het vrederecht te verschijnen en hij/zij er namens u een akkoord mag afsluiten.

Indien een vennootschap betrokken is, moet iemand met beslissingsbevoegdheid verschijnen. Deze persoon moet een uittreksel uit het Belgisch Staatsblad met de vermelding van zijn benoeming meebrengen.

Een akkoord (dading) is een definitief akkoord dat een betwisting beëindigt.

4. Akkoord of geen akkoord.

De zitting gebeurt in aanwezigheid van de betrokken partijen (en eventueel ook hun advocaat), de rechter en de griffier.

Beide partijen zetten hun standpunten uiteen. De rechter heeft hier enkel een bemiddelende rol en zal geen standpunten innemen. De vrederechter gaat na of een schikking mogelijk is. Hij maakt hierbij gebruik van zijn juridische kennis en ervaring.

Tegenpartij verschijnt niet.

Voor een verzoening moeten beide partijen aanwezig zijn.

Als niemand voor de tegenpartij opdaagt, kan er niets gebeuren. Om u te verzoenen moet u immers met twee partijen zijn.

Er wordt geen verzoening bereikt: dan wordt er een “proces-verbaal van niet-verzoening opgemaakt”.

In dat geval zal u de gerechtelijke procedure moeten opstarten om desgevallend veroordeling van de tegenpartij te bekomen. Daarvoor moet u of uw raadsman, naargelang van het geschil, een verzoekschrift neergelegd ter griffie of een dagvaarding door de gerechtsdeurwaarder laten betekenen.

Tegenpartij verschijnt en er is een akkoord mogelijk.

Als de tegenpartij (of diens advocaat) verschijnt, legt u en daarna de tegenpartij jullie standpunten uit.

Er wordt gekeken of een vergelijk mogelijk is.

Soms kan een verzoening bereikt worden, als u de toestemming aan de tegenpartij geeft om het verschuldigd bedrag in delen af te lossen.

Wordt een verzoening bereikt, dan wordt dit opgetekend in een “proces-verbaal van verzoening” met daarin de duidelijke tekst van de bereikte overeenkomst, dat alle partijen, de rechter en de griffier ondertekenen.

Tegenpartij verschijnt doch er is geen akkoord mogelijk.

Is er geen verzoening mogelijk, dan wordt een “procesverbaal van niet-akkoord” opgesteld en blijft het geschil onopgelost en ongewijzigd bestaan zonder dat de vrederechter iets kan ondernemen. Elk van de partijen kan beslissen nadien een procedure “ten gronde” (=die leidt tot een vonnis) te starten.

U kan vervolgens, indien u dat wilt, een procedure ten gronde starten om de veroordeling van de tegenpartij te bereiken. Daarvoor moet u of uw raadsman, naargelang van het geschil, een verzoekschrift neergelegd ter griffie of een dagvaarding door de gerechtsdeurwaarder laten betekenen.

5. Naleving proces-verbaal ingeval van akkoord.

Dit proces-verbaal van akkoord heeft dezelfde waarde als een vonnis. Leeft de tegenpartij dit niet na, dan kunt u aan een gerechtsdeurwaarder vragen om de tegenpartij daartoe te dwingen.

U of de gerechtsdeurwaarder zullen daarvoor eerst de grosse (een officieel getekend afschrift) moeten bestellen op de griffie.

De gerechtsdeurwaarder zal dit proces-verbaal dan betekenen (officieel aan de tegenpartij meedelen). Eventueel moet de gerechtsdeurwaarder daarna beslag leggen bij de tegenpartij als deze het akkoord niet vrijwillig naleeft en bijvoorbeeld niet betaalt.

6. Belangrijke opmerkingen.

Artikel 297 van het Gerechtelijk Wetboek *verbiedt de vrederechter om aan de partijen advies te geven*. De partijen verwachten nochtans concreet (juridisch) advies van de vrederechter, maar krijgen dat niet. De vrederechter zal tijdens verzoeningszittingen *onbevooroordeeld en onpartijdig* moeten blijven, en moet zich dus noodzakelijk oppervlakkig houden, omdat de kans bestaat dat, zo er geen verzoening tot stand komt, hij achteraf eventueel opnieuw gevat wordt om een vonnis over hetzelfde geschil uit te spreken.

De rechter heeft *geen rechtsmacht*. Hij kan slechts passief tussenkomen, maar kan op een verzoeningszitting *geen vonnis uitspreken* waarbij hij partijen veroordeelt om iets te doen, te laten of te betalen.

Hij kan alleen bemiddelen en proberen een akkoord te bereiken, dat hij vervolgens in een proces-verbaal optekent. *Hij kan de onwillige partij geen sanctie opleggen*. Hij kan dus ook geen onderzoeksmaatregelen uitvoeren, zoals een plaatsbezoek (bv. als de discussie gaat over de slechte staat van de huurwoning) of een getuigenverhoor.

De partijen moeten geen bewijsbundel neerleggen, want de vrederechter kan die stukken toch niet grondig onderzoeken.